

[Severin Hansen.]

hævde, at de nugældende Bestemmelser om Mindstemaal for flere af vore Fiskesorter, f. Eks. Aal, Skrubber, Rødspætter og Torsk, ligger langt over de Maal, som er fastsat i selve Loven. Det er rigtigt, men man kan ogsaa stille det saaledes op: Hvordan saa det ud, hvis man ikke havde ændret de i Saltvandsfiskeriloven indeholdte Maal for flere af Fiskesorterne? Hvad er en Skrubbe paa 220 mm eller en Tunge paa 245 mm? Det er jo nærmest Yngel. Nu ved jeg vel, at man kan henvise til de Fiskemaal, som er gældende for andre Lande, og at man ikke kan være stærkt interesseret i, at danske Fiskere kaster Fisk over Bord, som derefter kan tages af andre Nationers Fiskere. I denne Forbindelse vil jeg gøre opmærksom paa, at vi er naaet et Skridt frem i den rigtige Retning ved den Konvention, som blev afsluttet for et Par Aar siden mellem flere Lande.

Der er to gyldige Grunde, som har bevirket, at man har fjernet sig fra flere af de oprindeligt fastsatte Maal for nogle af de mest gangbare Fiskesorters Vedkommende. For det første den, at Fiskebestanden i vore Indvande stadig er blevet tyndere og tyndere, og for det andet — og ikke mindst — det rent handelsmæssige. En stærk Opfiskning af Smaafisk vil altid hævne sig i det lange Løb, og det vil ogsaa hævne sig handelsmæssigt, hvis man kaster en daarlig Vare paa Markedet. Saavel Fiskerne som Sagskundskaben og Administrationen har derfor ogsaa arbejdet for en Fredning af de smaa Fisk gennem en Maalforhøjelse for de mest gangbare Fiskesorter.

Jeg har tilladt mig at gøre disse Bemærkninger, fordi det særlig er saadanne Spørgsmaal, man skal tage Stilling til ved Administrationen af Paragraffens tredje Afsnit, for saa vidt den højtærede Minister for Landbrug og Fiskeri vil gøre Brug af de foreslaaede Bestemmelser. Nu er der ganske vist ingen Regel uden Undtagelser, og det kan maaske ogsaa komme til at gøre sig gældende her, hvor en særlig Situation gør det dobbelt vanskeligt for Fiskerne, og hvor visse Erhverv for Tiden er ude for meget store Vanskeligheder. Men jeg vil gerne paa mit Partis Vegne henstille til Ministeren, at man i hvert enkelt Tilfælde meget grundigt overvejer, hvad der paa dette Omraade er forsvarligt. Det gælder ikke alene det, man har fremhævet i Bemærkningerne, nemlig det

fiskerimæssige, men ogsaa det handelsmæssige.

Jeg har den Tro til Fiskerne, at de ikke vil forlange Maalene nedsat, uden at særlige Forhold tvinger dem dertil. Vi fik en lille Forsmag paa det i Vinter, da man nedsatte Maalet paa Skrubber. Ganske vist skete der saa det, at vi fik en særlig haard Isvinter, som gjorde Fiskeriet umuligt i den Tid, da det normalt skulde have været drevet, men i den korte Tid, da Fiskeriet foregik, efter at man havde nedsat Maalet paa denne Fisk, viste det sig efter min Opfattelse, at Fiskerne blot fik saa meget mindre for de Varer, de bragte i Land, fordi Kvaliteten var blevet saa meget daarligere. Nedsættelsen af Maalene gav i Realiteten ingen Fortjeneste til Fiskerne. Det skulde nødvendig gaa saaledes i Fremtiden — vi maa jo haabe, at vi faar i alt Fald roligere Forhold end i Øjeblikket, og at alt senere kan komme til at foregaa paa normal Maade. Jeg forstod da ogsaa den Fremsættelsestale, som den højtærede Minister for Landbrug og Fiskeri holdt, saaledes, at man vilde overveje disse Spørgsmaal meget nøje og i sine Afgørelser tage forsvarligt Hensyn til alle Sider.

Ud fra disse Betragtninger vil jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget, som det foreligger, til Fremme her i Tinget.

Stegger Nielsen: De vanskelige Tider, der er skabt af Krigssituationen, og som ogsaa berører vort Land, har indvirket stærkt paa det danske Fiskerierhvervs Muligheder; de er blevet forringet betydeligt, og de var i Forvejen ikke for gode. Sejladser i aaben Sø er blevet delvis umuliggjort, og Tilførslerne af de nødvendige Driftsmidler for Fiskeriet, hovedsagelig Benzin, er meget vanskeliggjort. Derfor er det naturligt, at der fremsættes et Forslag om midlertidige Ændringer i de gældende Fiskerilove med Henblik paa at muliggøre fuld Udnyttelse af de forhaandenværende Muligheder for Fiskerierhvervet inden for de danske Farvande, naturligvis med al fornøden Hensyntagen til, hvad der er forsvarligt.

Som det allerede er blevet nævnt, sigter Lovforslaget paa tre Ting, dels Ændringer i Saltvandsfiskeriloven, gaaende ud paa helt eller delvis at ophæve Forbudet mod Fiskeri med Bundslæbevod i Kattgat ud for Jyllands Østkyst, at foretage Lempeiser i de Anordninger, der gælder for Limfjordsfiskeriet, og endelig at nedsætte